

motiverer i § 14 i Betænkningen nærmere sit Syn herpaa. Det kan være Begyndelsen til en Korruption, siger Flertallet, dersom man i Bevillingsnævnet optager saadanne Personer. Hvor viser en saadan Udtalelse dog ringe Tillid til ens Medmennesker! Er der ikke snarere en stor Fare ved at indføre Undtagelsesbestemmelser med saadan Motivering i Lovgivningen? Det er et Mistænkeliggørelses-Princip, som det af Hensyn til Konsekvenserne er meget farligt at fastslaa. Man kan risikere at møde det i en Mængde Love.

I 4de Stk. udtaler Kommissionens Flertal bl. a., at den Kreds af næringsdrivende, som der her er Tale om, er fødte Modstandere af Indskrænkninger. Det er dog aldeles ikke givet. Utænkeligt er det ikke, at der i de Kredse kan være Ønsker oppe om at foretage Reguleringer. Efter hvad jeg har bragt i Erfaring, er dette netop Tilfældet. Kommissionens Flertal synes ved Udtrykket: „fødte Modstandere“ at ville fastslaa, at de, der har en forudfattet Mening, gældende for alle foreliggende Tilfælde, ikke maa have Sæde i Nævnet. Men hvorledes gaar det saa med organiserede Afholdsfolk? Er der nogen, der har en forudfattet Mening om denne Næring, er det Afholdsorganisationernes Medlemmer. De ikke alene ønsker at modsætte sig enhver Bevilling, endog de mest paakrævede, men de har ligefrem Forpligtelse dertil. De Medlemmer, der ved enkelte Lejligheder har stemt for en Bevilling eller har undladt at stemme imod, hudfettes i den dertil egnede Afholdspresse. Konsekvensen maatte være, at ingen organiseret Afholdsmand kan have Sæde i Bevillingsnævnet.

Er der i øvrigt Fare ved at optage de næringsdrivende, der udøver Næringen? Jeg ser nok, at Kommissionens Flertal, jfr. § 14, 4de Stykke, i Betænkningen, gerne vil trække et bestemt Skel mellem Alkoholnæringens Interesser paa den ene Side og paa den anden Side de Indskrækningsønsker, der er raadende i Stats- og Kommunalpolitikken. Hvorfor ikke ombytte dette med Forbudstilhængerne eller Afholdsfolkene paa den anden Side? Der er ingen Kamp om, hvorvidt Indskrænkninger skal finde Sted eller ikke. Alle er enige om Reguleringen. Det er et kunstigt Skel, man vil søge at opretholde. Og jeg kan kun opfatte det som et Forsøg af Forbudstilhængerne paa at lave en dybere Kløft mellem Befolkningen og denne Nærings Udøvere i det Øjemed at føre den Kamp, som Forbudstilhængerne hidtil har

ført imod denne Nærings Udøvere, videreud i Befolkningen i Stedet for at søge at bringe Næringen i Overensstemmelse med Befolkningens Ønsker.

Er der nogen Fare for, at „Alkoholinteresserne“ skal blive dominerende i Bevillingsnævnene? Jeg mener nej. Jeg tror, det vil være umuligt at paapege et eneste Sted her i Landet, hvor der i de forløbne 6 Aar af den nuværende Lovs Virketid har gjort sig saadanne Interesser gældende hos et Flertal i et Nævn. Ganske vist ser jeg i Betænkningens § 10, 5te Stykke, at der fables om de Tilfælde, „hvor Beværterstemmerne har faaet en i Forhold til deres Vægt uforholdsmæssig Indflydelse“, men det er kun et Spøgelse, der her manes frem. Det har intet haft at gøre med de virkelige Forhold og kan neppe tænkes at faa det. Langt snarere kunde der tales om de omvendte Tilfælde, hvor Forbudstilhængerne har faaet uforholdsmæssig stor Indflydelse. Disse er ikke ukendte. Men det skulde dog ikke gerne udvikle sig derhen, at Lovgivningsmagten aabnede Udsigt til, at dette blev Praksis overalt i Landet.

Jeg vil derefter vende mig til Spørgsmaalet: Syndikatdrift. Jeg mener, at det paa dette Næringsomraade vil være lige saa meget paa sin Plads som paa andre Omraader at bevare det private Initiativ. Der stiles gennem den nuværende Lovs Regulering mod at indføre saadanne Bestemmelser, at denne Næring kan udøves paa en sund og god Maade. Dette Maal ønsker jeg ikke paa Forhaand at opgive. Jeg er ikke sikker paa, at de Tilstande, man er kommet ind i i de Lande, hvor man er gaaet over til saadan Drift, er at foretrække, og i hvert Fald kunde jeg ønske, at der paa dette Omraade skaffes Oplysning og Erfaringer fra Udlandet.

I øvrigt slutter jeg mig til Mindretallets Bemærkninger til Punkterne 5., 7. og 8. i Kommissionens Betænkning.

Til enkelte Paragraffer i Lovforslaget skal jeg ogsaa gøre nogle Bemærkninger:

I § 4 indføres et Princip, som ellers ikke er kendt paa Næringsomraadet, nemlig Udelukkelse fra en Næring af den, der har faaet Æresoprejsning. Jeg erkender, at det ikke kan være udelukket i denne specielle Lov at optage Bestemmelser, der er strengere end sædvanlig. Men jeg mener dog, at der kan foreligge Tilfælde, hvor den, der har faaet Æresoprejsning, kan være kvalificeret. Derfor finder jeg, at det ikke maa være absolut udelukket at faa Bevilling, men kunde tænke mig, at